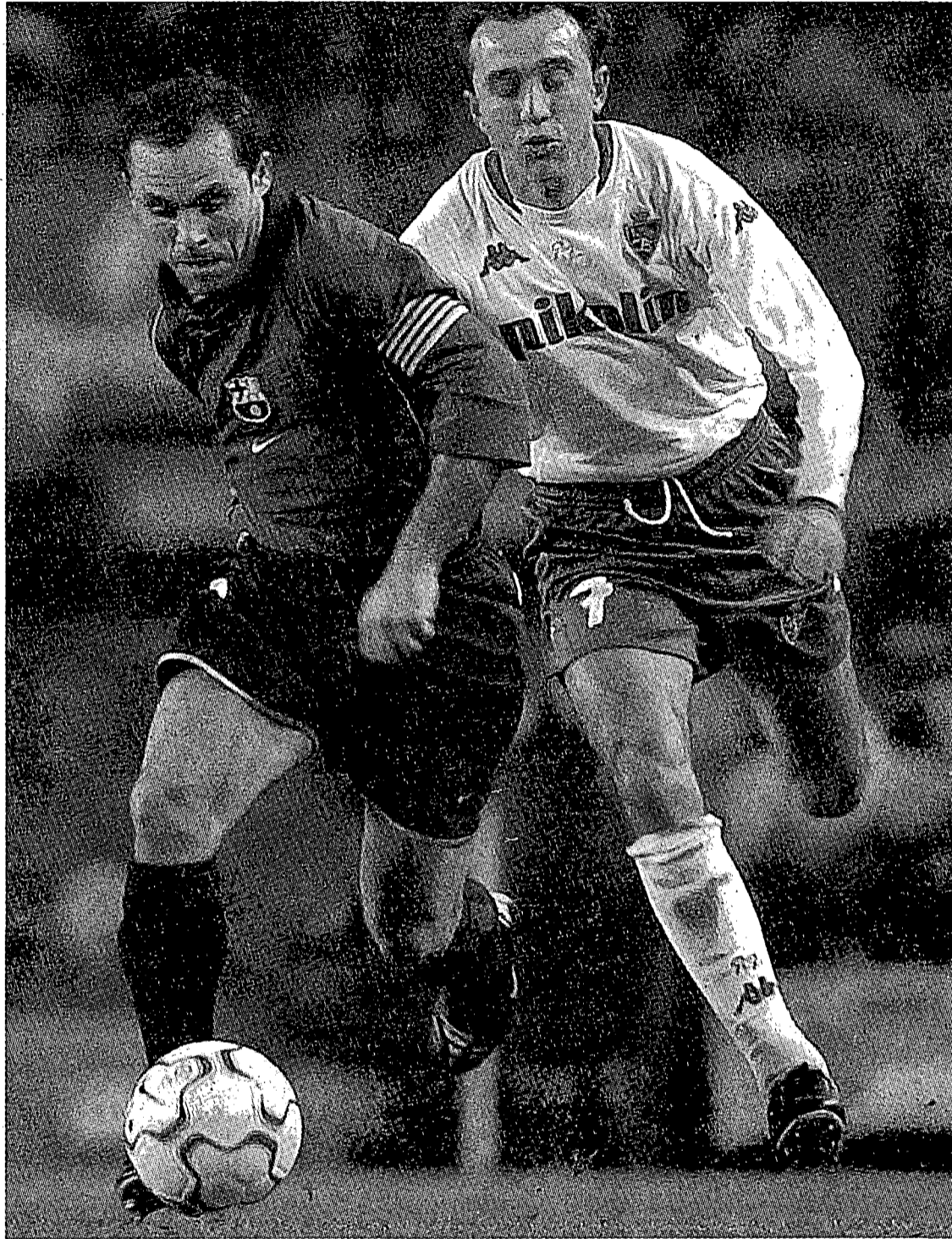

LA CONTRACRÒNICA
PEP RIERA

L'ovella artrítica

El futbol té a veure sovint amb la realitat diguem-ne exterior. Al Barça d'aquest any li passa una mica com a l'ovella Dolly: els grans avenços li duren quatre dies. Una artrosi prematura està a punt de convertir l'ovella Dolly —el primer animal creat a partir d'embrions clonats i un dels més grans avenços de la ciència en els últims segles— en una gran frustració. Com la pobra Dolly, al Barça li sobrevé una artrosi prematura cada vegada que ofereix un exercici de lucidesa. Com la de dimensions descomunals que l'ha afectat des de la lluminosa victòria al camp del Liverpool. O com la que qui més qui menys tem que l'ataqui després d'haver recuperat un bon to en el partit d'ahir contra el Saragossa. El Barça va obtenir ahir un triomf esperançador, però aquesta temporada qui més qui menys ja s'ha acostumat a ser escèptic davant aquestes mostres de solvència. Acostumats a la poca fiabilitat de l'equip, els aficionats blaugrana s'han acostumat a relativitzar. L'ovella Dolly i el Barça, doncs, estan emetent els mateixos símptomes, tan contradictoris que costa trobar-hi una explicació. Àvides de resultats immediats, tant la comunitat científica com la família blaugrana no troben explicacions convincentes, i acaben generant frustració. El problema, per tant, segurament no és l'objectiu, ben lloable tant en l'enginyeria genètica com en la gestió blaugrana, sinó el sistema per arribar-hi. Massa ràpid per ser fiable i massa indefinit per poder-lo assimilar.

El Barça va afrontar el partit d'ahir, una vegada més, amb l'obligació d'obtenir resultats immediats. Necessitava atenuar els símptomes d'esgotament mental i de confusió tàctica amb què va arribar al parèntesi nadalenc i esvair l'ambient enrarid d'una setmana plena de problemes i de declaracions polèmiques. I, sobretot, necessitava no perdre de vista un Real Madrid que s'ha fet seu aquell antic anunci de *Centenario*, y a por todas. Com que la cosa aquesta temporada no està per luxes tàctics, Rexach va plantejar el partit a la brava. O sigui, a l'atac. Es tractava que l'equip s'oblidés dels problemes de personalitat que arrossega. La seva sort va ser, però, que el Saragossa va deixar clar que no en té; de personalitat, és clar. Els homes de Txetxu Rojo van jugar amb la mateixa indiferència amb el 0-0 que amb

Sergi condueix la pilota, perseguit per Juanele. / EFE

l'1-0 o el 2-0. El Barça, en canvi, va jugar amb la mateixa insistència del primer minut a l'últim. Sergi va ser el termòmetre del Barça. Va tornar a l'equip i, a falta de recursos futbolístics, va pujar la banda esquerra les vegades que va fer falta per acabar fent una centrada aprofitable. El premi a tota una primera part d'insistència va ser la centrada que Kluyvert va convertir en el primer gol. Tot el treball tàctic que Rexach va haver de fer a la mitja part va ser convèncer els jugadors perquè continuessin insistint. Un altre gol, tres pals i la persistència del Saragossa a passar desapercebut van afegir-se al balanç final d'un partit sense gaires matisos. El resultat respon a les cir-

cumstàncies del partit d'ahir. És arriscat, però, fer una lectura futbolística del joc del Barça que vagi més enllà. Rexach i el seu equip van superar la primera prova immediata, però van deixar pocs indicis sobre les grans assignatures pendents. Imprevisible com és, el més difícil en el futbol és que el resultat sigui una conseqüència lògica d'alguna cosa concreta: una idea, un estil. Alguna cosa en què creure. Posats a comparar, el Barça no aguanta ara com ara un pols amb el Madrid. Mentre l'equip blanc juga per calibrar el seu nivell de grandesa, el Barça manté una disputa cos a cos amb la seva identitat, encara per definir.

Rochemback i Giovanni, al costat dels companys en l'escalfament

Barcelona: Els brasilers Rochemback i Giovanni, que Carles Rexach va deixar fora de la convocatòria com a càstig per no haver-se presentat el dia 2, van voler demostrar que estan al costat dels seus companys baixant a la gespa durant l'escalfament previ al partit contra el Saragossa. Després van pujar a la llotja i van seguir el partit des dels seients reservats als jugadors. Habitualment, els jugadors que no entren en la convocatòria es queden a les sales vip de la llotja fins que comença el partit. / EL 9

Núñez i família segueixen el partit des dels seus seients

Barcelona: L'expresident Josep Lluís Núñez, la seva esposa, Maria Lluïsa Navarro, i el seu fill van seguir el partit d'ahir des dels seus seients de la tribuna del Camp Nou. Núñez, però, va continuar en la seva línia de no aparèixer a la llotja de l'estadi i de no fer declaracions. L'expresident blaugrana només va trencar aquesta norma en l'acte d'homenatge que li van retre les penyes blaugranes d'Andalusia. Fins ara, encara no ha coincidit amb Joan Gaspart en cap acte públic. / EL 9

L'àrbitra Carolina Domènech, del Bernabeu al Camp Nou

Barcelona: L'àrbitra mallorquina Carolina Domènech va exercir de quart àrbitre en el partit d'ahir al Camp Nou. La jove mallorquina de 25 anys arbitra habitualment partits de segona B i aquesta mateixa setmana va ser protagonista perquè va arbitrar, amb exit de crítica, l'amistós entre el Real Madrid i l'Atlético al Santiago Bernabeu, que va obrir els actes del Centenario del club blanc. / EL 9

Pep Riera, Director adjunt d'El 9

